EUROPOS SĄJUNGOS (OR. lt)

INICIATYVA

šaltinis:	Belgijos Karalystė
data:	2004 m. lapkričio 4 d.
Dalykas:	Belgijos Karalystės iniciatyva, siekiant, kad Taryba priimtų Pamatinį sprendimą dėl draudimų, kylančių iš apkaltinamųjų nuosprendžių už prieš vaikus įvykdytus seksualinius nusikaltimus, pripažinimo ir vykdymo Europos Sąjungoje

Gerb. generalini sekretoriau,

Pridedame Belgijos Karalystės iniciatyvą, siekiant, kad Taryba priimtų Pamatinį sprendimą dėl draudimų, kylančių iš apkaltinamųjų nuosprendžių už prieš vaikus įvykdytus seksualinius nusikaltimus, pripažinimo ir vykdymo Europos Sąjungoje, pagrįstą Europos Sąjungos sutarties 31 straipsnio a punktu ir 34 straipsnio 2 dalies b punktu.

Siekiama, kad ši iniciatyva būtų Europos Komisijos 2004 m. spalio 25–26 d. Teisingumo ir vidaus reikalų taryboje pateikto Tarybos sprendimo dėl keitimosi informacija iš nuosprendžių registro naudingas priedas ypatingą susirūpinimą keliančioje seksualinių nusikaltimų prieš vaikus srityje.

(Išreiškiama pagarba)

Pasirašo:

Jan de Bock

Belgijos Karalystės iniciatyva, siekiant, kad Taryba priimtų Pamatinį sprendimą dėl draudimų, kylanči ų iš apkaltinamųjų nuosprendžių už prieš vaikus įvykdytus seksualinius nusikaltimus, pripažinimo ir vykdymo Europos Sąjungoje

Europos Sąjungos Taryba,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 31 straipsnio a punktą ir 34 straipsnio 2 dalies b punktą,

atsižvelgdama į Belgijos Karalystės iniciatyvą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę,

kadangi:

(1) Europos Sąjungos tikslas yra suteikti savo piliečiams aukšto lygio saugumą laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje.

(2) 1999 m. spalio 15 ir 16 d. Tamperėje susirinkusi Europos Vadovų Taryba pabrėžė, kad abipusio pripažinimo principas turėtų tapti teismų bendradarbiavimo Sąjungoje civilinėse ir baudžiamosiose bylose kertiniu akmeniu.

(3) 2000 m. lapkričio 29 d. Taryba patvirtino priemonių, skirtų įgyvendinti abipusio baud žiamosiose bylose priimtų nuosprendžių pripažinimo principą, programą. Pagal šios programos 3.4 punktą dėl teisių atėmimo ir kitų sankcijų tam tikrų sankcijų Europos Sąjungoje veiksmingumas priklauso nuo to, ar jos yra pripažįstamos ir vykdomos visoje Sąjungoje. Dėl to Taryba vienu iš prioritetų (22 priemonė) nustatė parengti instrumentą, kuris leistų vykdyti tokį teisių atėmimą valstybėje narėje, kurioje nuteistasis gyvena, o tam tikrų teisių atėmimą leistų i šplėsti visoje Sąjungos teritorijoje, bent tam tikrų nusikaltimų ir teisių atėmimo rūšių atžvilgiu.

(4) Atsižvelgiant į tai, kad draudimai dažniausiai paskiriami arba dėl įvykdyto nusikaltimo sunkumo, arba siekiant užkirsti kelią nuteistajam vykdyti kitus nusikaltimus, tikrai pageidautina, kad draudimas būtų vykdomas bet kurioje kitoje valstybėje narėje, kurios teritorijoje gyvena šis asmuo.

(5) Vienas iš Sąjungos prioritetų turėtų būti kova su seksualiniu vaikų išnaudojimu ir vaikų pornografija, visų pirma kova su recidyvizmo rizika šiame kontekste. Šioje konkrečioje srityje 2003 m. gruodžio 22 d. Tarybos pamatiniame sprendime 2004/68/TVR dėl kovos su seksualiniu vaikų išnaudojimu ir vaikų pornografijos buvo suformuotas, laikantis subsidiarumo principo, būtinas bendras ES požiūris į šiuos seksualinius nusikaltimus, visų pirma pagal nacionalinės teisės aktus skirtinos bausmės ir draudimo rūšies atžvilgiu. Kaip aiškiai numatyta pamatiniame sprendime, laikiniems ar nuolatiniams draudimams užsiimti profesine veikla, susijusia su vaikų priežiūra, turėtų būti taikytinas abipusio pripažinimo principas, kai toks draudimas kyla iš apkaltinamųjų nuosprendžių už vieną iš nusikaltimų, susijusių su seksualiniu vaikų išnaudojimu ir vaikų pornografija.

(6) Žinojimas, kad toks draudimas egzistuoja vienoje valstybėje narėje, yra būtina sąlyga, kad jis b ūtų pripažįstamas ir vykdomas kitoje valstybėje narėje. Keitimąsi informacija apie apkaltinamuosius nuosprendžius reglamentuoja keli tarptautiniai instrumentai, visų pirma 1959 m. balandžio 20 d. Europos Konvencija dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose, kurioje numatoma, kad valstybės narės praneša viena kitai apie visus jų piliečiams priimtus nuosprend žius ir taikytas priemones, užregistruotas teismo bylose. Siekiant keistis informacija apie draudimus, susijusius su tokiais apkaltinamaisiais nuosprendžiais, būtina tobulinti esamą teisinę sistemą,

PRIĖMĖ ŠĮ PAMATINĮ SPRENDIMĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS – TAIKYMO SRITIS

1 straipsnis
Tikslas

1. Šis pamatinis sprendimas taikomas 2003 m. gruodžio 22 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2004/68/TVR dėl kovos su seksualiniu vaikų išnaudojimu ir vaikų pornografija 2, 3 ir 4 straipsniuose minimiems nusikaltimams.

2. Jo tikslas – nustatyti taisykles, pagal kurias valstybė narė pripažįsta ir vykdo savo teritorijoje draudimus, kylančius iš apkaltinamųjų nuosprendžių už tokius nusikaltimus.

3. Šis pamatinis sprendimas nekeičia įsipareigojimo gerbti pagrindines teises ir pagrindinius teisinius principus, įtvirtintus Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnyje.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šiame pamatiniame sprendime,

a) „apkaltinamasis nuosprendis“ – bet koks baudžiamojo teismo galutinis sprendimas, nustatantis, kad asmuo yra kaltas dėl baudžiamosios veikos;

b) „nuosprendžių registras“ – nacionalinis registras arba registrai, kuriuose registruojami pagal nacionalinius įstatymus priimti apkaltinamieji nuosprendžiai;

c) „draudimas“ – laikinas arba nuolatinis uždraudimas užsiimti profesine veikla, susijusia su vaikų priežiūra, minimas 2003 m. gruodžio 22 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2004/68/TVR dėl kovos su seksualiniu vaikų išnaudojimu ir vaikų pornografija 5 straipsnio 3 dalyje, kylantis nuosprendžio už 1 straipsnio 1 dalyje minimus nusikaltimus;

d) „centrinė institucija“ – pagal […] Tarybos sprendimo dėl keitimosi informacija iš nuosprendžių registro 2 straipsnį paskirta institucija;

e) „nuosprendį priėmusi valstybė“ – valstybė narė, kurioje teismas priėmė nuosprendį;

f) „vykdančioji valstybė“ – valstybė narė, išskyrus valstybę narę, kurioje teismas priėmė nuosprendį, kurios teritorijoje gyvena nuteistasis asmuo.

II ANTRAŠTINĖ DALIS – INFORMACIJA APIE DRAUDIMUS

3 straipsnis

Įsipareigojimas registruoti

Valstybės narės imasi priemonių, reikalingų užtikrinti, kad visi draudimai yra registruojami nuosprend žių registre.

4 straipsnis

Įsipareigojimas pranešti

1. Kai nuosprendį priėmusi valstybė perduoda informaciją iš nuosprendžių registro kitai valstybei narei pagal taikytinas tarptautines taisykles dėl savitarpio teisinės pagalbos baudžiamosiose bylose, i štraukoje iš nuosprendžių registro ji pamini draudimą.

2. Nuosprendį priėmusios valstybės narės centrinė institucija taip pat nurodo draudimo trukmę.

5 straipsnis

Įsipareigojimas prašyti informacijos

Kai pagal šį pamatinį sprendimą pateikiama paraiška dėl valstybės narės nuosprendžių registro, vadovaujantis nacionaline teise, siekiant gauti informacijos apie kitos valstybės narės pilietį, ji visada pateikiama tos valstybės narės, kurios pilietis yra atitinkamas asmuo, centrinei institucijai.

III ANTRAŠTINĖ DALIS – draudimų vykdymo tvarka

6 straipsnis

Draudimo pripažinimas ir vykdymas

1. Vykdančiosios valstybės kompetentingos institucijos pripažįsta bet kokį draudimą, nereikalaudamos jokių formalumų, ir jį vykdo, išskyrus tuos atvejus, jei kompetentingos institucijos nusprendžia remtis vienu iš 7 straipsnyje numatytų nepripažinimo ar nevykdymo pagrindų.

2. Kai vykdančioji valstybė yra informuojama apie draudimo egzistavimą, taikant 1 punktą, šią informaciją ji persiunčia kompetentingai institucijai. Kompetentinga institucija per trisdešimt dienų nuo tokios informacijos persiuntimo priima sprendimą.

7 straipsnis

Nepripažinimo ar nevykdymo priežastys

Vykdančiosios valstybės kompetentingos institucijos gali atsisakyti pripažinti ir vykdyti draudimą, tik jeigu:

a) pagal vykdančiosios valstybės teisę bausmės vykdymui yra taikomas senaties terminas, kai atitinkami nusikaltimai priklauso tos valstybės jurisdikcijai pagal jos baudžiamąją teisę;

b) nuosprendis buvo priimtas neatvykus į teismą ir atitinkamas asmuo nebuvo pakviestas asmeniškai ar kitaip informuotas apie teismo posėdžio datą ir vietą, todėl nuosprendis buvo priimtas jam neatvykus;

c) atitinkamam asmeniui vykdančiojoje valstybėje buvo priimtas nuosprendis už tuos pačius nusikaltimus.

8 straipsnis

Vykdymo tvarka

1. Vykdant draudimą, nuosprendį priėmusios valstybės kompetentinga institucija nereikalauja jokių formalumų, išskyrus B formą, minimą […] Tarybos sprendimo dėl keitimosi informacija iš nuosprendžių registro 4 straipsnio 2 dalyje.

2. Jei draudimo trukmė viršija maksimalią trukmę, numatytą vykdančiosios valstybės teisės už tą patį nusikaltimą, vykdomo draudimo trukmė sumažinama iki šios maksimalios trukmės.

9 straipsnis

Apeliaciniai skundai

1. Kiekviena valstybė narė imasi reikiamų priemonių užtikrinti, kad nuteistasis turi stabdančio poveikio neturinčią teisių gynimo priemonę prieš draudimo pripažinimą ir vykdymą pagal 6 straipsnį. Skundas pateikiamas vykdančiosios valstybės teismui pagal tos valstybės nacionalinę teisę.

2. Esminės priežastys, dėl kurių buvo priimtas nuosprendis, negali būti ginčijamos vykdančiosios valstybės teisme.

10 straipsnis

Vėlesni pakeitimai

1. Nuosprendį priėmusios valstybės centrinė institucija informuoja vykdančiosios valstybės centrinę instituciją apie bet kokią vėlesnę priemonę, turinčią poveikio draudimui, įskaitant peržiūrėjimą, malonę, amnestiją, reabilitaciją ir sunaikinimą. Taikant 6 straipsnio 1 dalį, vykdančiosios valstybės centrinė institucija persiunčia šią informaciją kompetentingai institucijai.

2. Jei vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija yra informuojama apie vėlesnę priemonę, turinčią poveikio draudimui pagal 1 pastraipą, ji atitinkamai priderina priemones, kurių buvo imtasi pagal 6 straipsnio 1 dalį.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS – BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

11 straipsnis
Įgyvendinimas

1. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, kad užtikrintų šio pamatinio sprendimo įgyvendinimą iki [...].

2. Valstybės narės iki tos pačios dienos Tarybos generaliniam sekretoriatui ir Komisijai praneša nuostatų, perkeliančių į jų nacionalinę teisę įpareigojimus, kylančius iš šio pamatinio sprendimo, tekstą. Remdamasi pranešimu, paruoštu naudojant šią Komisijos informaciją, Taryba ne vėliau kaip [...] įvertina, kokiu mastu valstybės narės ėmėsi priemonių, būtinų šiam pamatiniam sprendimui įgyvendinti.

20 straipsnis
Įsigaliojimas

Šis pamatinis sprendimas įsigalioja jo paskelbimo *Oficialiajame leidinyje* dieną.